

OD ZÁBAVY K TRAGÉDII: PROMĚNY DRAMATICKÉHO PROVERBU ALFREDA DE MUSSET

Tereza Kosáková si pro svoji bakalářskou práci vybrala téma historické, navíc ukotvené ve francouzské jazykové a divadelní oblasti, tudíž překvapivé - přinejmenším na katedře teorie a kritiky a v kontextu témat, s nimiž se v posledních letech setkáváme. Tím spíše mě její volba potěšila a vedení práce jsem se ujala ráda.

Dalo by se říci, že zájmová východiska její práce jsou tři: jednak jím je období francouzského romantismu, kterému se věnovala již v rámci seminární práce v 1. ročníku; dále žánr dramatického proverbu, s nímž se setkala v díle klíčového představitele francouzského romantismu Alfreda de Musset; a konečně též osobnost dramaturga a překladatele Karla Krause, jehož tvůrčí postupy byly analyzovány (a srovnávány s jinými překlady) v rámci semináře uměleckého překladu a jehož reflexe francouzského dramatu a divadla mají v českém kontextu mimořádný význam a dosah.

Dlužno říci, že v českém kontextu je literatury věnované žánru dramatického proverbu pomálu, diplomantka se tedy musela vypořádat s poměrně obtížným přístupem k sekundární literatuře zejména ve francouzštině a angličtině. Nicméně přiložená bibliografie dokládá, že samostatně vyhledala maximum dostupných odborných děl a dokázala s přehledem zpracovat a využít cizojazyčnou literaturu. Jakkoliv se v textu věnuje vlastně pouze Mussetovi a francouzské divadelně-dramatické proverby, během práce se paralelně věnovala i problematice proverbu v českém prostředí; ta se sice ve vlastním textu objevila minimálně, nicméně jako školitelka vím, že o přesazích tohoto žánru a českých pokusech o něj je dostatečně informovaná.

Vlastní práce, tak jak je předložená komisi, je prací vyváženou, jasně a přehledně strukturovanou a stylisticky obratnou. Diplomantka začala s bádáním v podstatě již ke konci druhého ročníku bakalářského studia; k psaní přistoupila sice až na jaře tohoto roku, ale s již pevně a důkladně promyšlenou strukturou. Psala tedy s vědomím celku, jeho uspořádání, sledu jednotlivých kapitol i témat. Vlastnímu psaní předcházely časté konzultace; diplomantka rozhodně nepostavila školitelku před hotovou věc, naopak bylo možné v celkem pravidelných intervalech sledovat vývoj jejího přemýšlení o tématu, inspirovat či korigovat, případně „zahrazovat“ slepé či naopak příliš odtažité stezky. Vzhledem ke svému perfekcionalismu si diplomantka zažila několik úzkostných etap, nicméně podařilo se jí je úspěšně překonat a věcné problémy práce vyřešit; vnímám tedy její vývoj jako jakési osobnostní zrání, nejen jako plnění odborného úkolu.

Obsah práce bude zcela jistě předmětem oponentského posudku, zmíním zde pouze jeden její aspekt, který však nepovažuji za zásadní problém. Práce je výslovně zaměřena na analýzu dramatických textů, nicméně jde především o analýzu vztahů a motivů, a v případě poslední dílčí kapitoly o pojmenování kontrastu jako základního principu hry. Autorka se tedy zabývá dramatem jako primárně literárním dílem; tuším, že je to proto, aby nespekulovala o možnostech scénického ztvárnění, když žádné vlastně neviděla. Přesto pevně věřím, že další práce se jí podaří koncipovat tak, aby z nich bylo patrné i její vnímání divadla a divadelnosti.

Domnívám se, že předložená práce naplňuje veškeré parametry, které jsou pro bakalářskou kvalifikační práci stanoveny. Diplomantka prokázala schopnost poučené tvůrčí práce s primární i sekundární literaturou; dokázala si vymezit téma, strukturovat je a pojednat v rozsahu, stylu a formě adekvátní stupni studia; a v neposlední řadě se naučila „loučit“ s lákavými, nicméně pro danou konkrétní práci okrajovými tématy, což je v případě jakéhokoliv odborného psaného textu zásadní dovednost.

Doporučuji proto práci k obhajobě.

V Senohrabech dne 10. června 2016

doc. Daniela Jobertová, PhD.